

A scenic waterfall in a lush forest. The water flows over mossy rocks, creating a soft, blurred effect. Sunlight filters through the dense green foliage, creating a warm, golden glow. The overall atmosphere is peaceful and natural.

УВОДНИ СТИХОВИ

ГРАДИВО ЗА САБОТНА ШКОЛА 4/2017

1. СЕДУМ ПО ЕДЕН

*„Трудејќи се да го зајакате единството на Духот преку
врските на мирот.” - Ефесјаниите 4,3*

Дали некогаш сте извршувале работа во која сте оствариле и сте чувствувале силна поврзаност со своите соработници? Можеби ве поврзувало самото звање, можеби почитта кон претпоставените или уверувањето дека една успешна компанија финансиски ќе биде од полза за секој работник. Колку се поголеми и поусогласени допирните точки меѓу членовите на работната група, толку подобро ќе ја извршуваат својата работа и помалку ќе се натпреваруваат и меѓусебно ќе се борат.

Христијаните имаат нешто што ги соединува, имаат заеднички вграден попис на фактите кои ги обединуваат во работата, а ќе ги поддржат заедно да настапуваат во единството на Духот. Во Посланието до Ефесјаните 4,4-6 апостол Павле набројува седум поими кои означуваат „едно“: „**Едно** тело сте и **еден** Дух, како што сте и повикани кон **една** надеж на вашето звање. **Еден** Господ, **една** вера и **едно** крштење, **еден** е Бог и Отец на сите, кој е над сè, и преку сите, и во сите нас“. Замислете колку голема помош би претставувале овие седум збора - „едно“ - за верниците кои заедно работат на ист проект:

Едно тело – ние сме едно семејство соединето во една цел.

Еден Дух – сите го имаме Духот Свети како извор на сила.

Една надеж – сите очекуваме иста иднина.

Еден Господ – сите заедно веруваме во иста Личност.

Една вера - сите се надеваме во Исусовата жртва за нашето спасение.

Едно крштавање – сите сме крстени во името на Отецот, Синот и Светиот Дух.

Еден Бог и Отец – сите црпиме од ист извор за своето постоење.

Какви само резултати би имало нашето сведочење и нашиот живот кога би живееле според овие начела! Христовите следбеници треба да се држат за она што ги обединува, а не за она што ги раздвојува. Нашиот единствен Бог нека ни помогне во тоа.

Сабоџа, 14 октомври 2017

2. ГОСПОД Е МОЈА ТВРДИНА

„Госјоди, карјо моја, крејосиј моја, сјасение мое; Боже мој, карјо моја, во Којо барам ѝрибежишије, шийиј мој, рој на моеио сјасение, ѝврдино моја“ - Псалм 18,2

Изгледа како ние луѓето повеќе да размислуваме со своето срце отколку со главата. Францускиот математичар и теолог Блез Паскал уште многу одамна забележал: „Срцето има разум, разумот на срцето нема.“

Поетите, пејачите, нараторите и уметниците тоа одамна го знаеле. Тие се служат со симболи и метафори кои повеќе му се обраќаат и му зборуваат на нашето срце отколку на нашиот ум. Затоа нивните замисли проникнуваат во подрачја до кои ништо друго не можело да допре. И затоа со право велíme: „Сликата вреди повеќе од илјада зборови.“ Сликите остануваат во нашиот ум додека сè друго се заборава.

Псалмистот Давид напишал: „Госјоди, карјо моја, крејосиј

моја, спасение мое; Боже мој, карпо моја, во Којо барам прибежиште, штишто мој, рог на моето спасение, тврдино моја“ (Псалм 18,2). Мислел на материјалното, додека ги отсликува духовните стварности. Секоја слика изразува длабока мисла, поврзувајќи го видливиот свет со невидливото окружување на Духот. Давид не талкал опишувајќи ја својата состојба ниту ја толкувал, бидејќи секое толкување може да ја затапи мечтата. Секоја слика е сместена во нашиот ум, слики кои нè потсетуваат на таинственоста, ја поттикнуваат нашата мечта и го продлабочуваат сфаќањето.

Псалмистот Давид го оживува она што е длабоко скриено во нас. Добро размислете за тоа што за вас значи: „Господи, карпо моја, крепост моја, спасение мое; Боже мој, карпо моја, во Кого барам прибежиште, штит мој, рог на моето спасение, тврдино моја?“

Да му заблагодариме на Бога за љубовта што ја покажува кон нас, а особено за спасението што ни го понудил преку жртвата на својот Син Исус Христос, кој умрел за нашите гревови и воскреснал за наше оправдување!

Сабоџа, 21 октомври 2017

3. ДА ЈА ЗБОРУВАМЕ ВИСТИНАТА

„А во којо е Мојој збор, нека го објавува според вистината Мојој збор!“ - Еремија 23,28

Кога момчината приправници за проповедничка служба се враќале од своите мисионски патувања, познатиот англиски проповедник и основач на методизмот, Џон Весли, би им поставил две прашања: „Дали некој се обрати кон Бога?“ и „Дали

некој се разгневи на вас?“ Ако одговорот на двете прашања бил негативен, ги предупредувал дека нешто не е во ред со нивното проповедање. Им протолкувал дека, секогаш кога Божјата реч вистински се проповеда, луѓето или ќе поверуваат во неа или ќе се разгневат, па стануваат уште пожестоки неверници.

Апостол Павле им напишал на Коринќаните: „И тешко мене, ако не го проповедам Евангелието!“ (1. Коринќаните 9,16) Денес многу проповедници христијани го немаат тој стремеж како што го имал апостол Павле кога ја објавувал вистината за Христа. Се чини дека повеќе се грижи за тоа како да ги избегнат изјавите за вистината кои би можеле да ги соблазнат слушателите. Во желбата да се прилагодат на световните променливи мерила, се додворуваат во своите говори и ги извртуваат зборовите на Библијата, наместо да се сочат со злото храбро и со љубов.

Бог ги опоменува оние што ја извртуваат Неговата реч. Преку пророкот Еремија објавил дека е против оние верски водачи кои „пророкуваат измислени соништа, и раскажувајќи ги го заведуваат Мојот народ со своите измислици и со лагите. А Јас не ги испратив, ниту им заповедав нешто, ниту му се на овој народ од некаква полза - зборува Господ“ (Еремија 23,32).

Бог ги повикувал пророците да ја објавуваат вистината на Неговата реч.

Денес, повеќе од кога било, мораме да се молиме Божјите пратеници, проповедниците на евангелието, цврсто да се држат за вистината на Речта.

4. ПОСИЛНИ ОД БРАНОВИ

„Појак од шумој на многуше води, посилен од морскише бранови: силен е Госјод во висинише.“ - Псалм 93,4

На морето се дигнала жестока бура, а брановите удирале од карпите под налетот на силниот ветар распрснувајќи се пенливо во воздухот. Бурата оштетила неколку јахти отфрлувајќи ги на камениот брег. Некои помали чамци биле спасени, но голем број потонале и се распарчиле од брегот.

За да ја прикаже сликовито Божјата застрашувачка моќ, псалмистот дава опис на разбеснето море. Можеби псалмистот бил сведок за огромната сила на ветерот што ги подигал огромните бранови и правел да удираат во стрмниот карпест брег издигнувајќи ја распенетата вода во височините. Можеби бил присутен кога ненадејна бура се појавила на Галилејското езеро, а тоа било типично за таа област. Таа сцена му дала живописна слика за Божјата сила.

Како Бог ја користи својата моќ? Не за да раздроби нешто, туку за да го одржува сето тоа заедно. Псалмистот, во прв ред, напишал: „Вселената стои цврсто, нема да се разниша“. Ги запишал Божјите зборови на начин што укажува дека треба да имаме целосна доверба во нив: „Твоите сведоштва се предостојни за вера!“ (Псалм 93,5)

Светот и Божјата реч се прикотвени во Божјата моќ и Неговата сила. Во современото несигурно, вознемирено и уништувачко општество Божјата вистина ни влева голема надеж и ни дава длабока утеха. Му благодарам на Бога што неговата сила е помоќна од сите бури и ветришта на целиот свет.

Му благодарам на Бога што е помоќен од сè што постои. Тој

нека ни помогне да ја сфатиме неговата вличина и неговата сила, која и нам ни стои на располагање.

Саботиа, 4 ноември 2017

5. НАД НАШИОТ ОГРАНИЧЕН УМ

„Јас и Татко Ми едно сме.” - Јован 10,30

За црковниот отец Августин (354-430), водач на ранохристијанската црква, се вели дека еден ден се шетал крај морскиот брег и размислувал за тајната на Тројството. Забележал како некое момче си игра со една школка. Момчето би ископало дупка во песокот, би отишло до морето и би зафатило од него со школката и водата ја ставало во дупката издлабена во песокот.

Августин му пристапил на момчето и го запрашал: „Што правиш?“ Момчето одговорило: „Сакам да го пренесам морето во оваа дупка.“

„Па и јас тоа се обидувам да го правам“, си рекол Августин во себе. „Стојам пред океанот на бесконечноста и се обидувам да го зафатам со својот ограничен ум.“

Божественото Тројство не може да се опфати со логика, не може да се расчлени со микроскоп, ниту пак со нашиот разум. Меѓутоа, тоа не е причина да заклучиме дека теолозите го измислиле Тројството. Да се изјави дека Бог се објавил како Отец, Син и Свети Дух, во три личности, значи едноставно да се искаже она што го учи Светото Писмо.

Зар не е јасно дека Оној на кого му се поклонуваме и кому сме му го предале својот живот, е далеку над секое наше разбирање и секоја наша способност да го сфатиме?

Да му се заблагодариме на Бога, кој ни се објавил во својот Син, нашиот Спасител, и нè исполнил со Свети Дух. Да му искажеме благодарност за Неговата небесна мудрост, иако понекогаш тешко ја сфаќаме со нашиот ограничен земски ум.

Сабота, 11 ноември 2017

6. БОЖЈИТЕ ПАТИШТА

„О длабочино на богајсјивоио, йремудросја и Божјоио знаење! Колку се недосјижни Неговије судови и неисјийливи Неговије йајишија!“ - Римјаније 11,33

Откако пророкот Илија доживеал мошне тешки мигови, Бог му рекол да побегне во Сарепта, каде што ќе најде засолниште и храна. Замислете колку се изненадил Илија кога открил дека вдовицата, која требало да се грижи за него, е мошне сиромашна. Очекувала нејзиниот син секој момент да умре од глад.

Бог често сака да нè изненади со своите чудесни патишта. Нашето ограничено сфаќање за Бога може да се спореди со мува која се качува по столбот на величествена катедрала. Што знае таа мала мува за големите нацрти на славниот архитект? Таа гледа само делче од каменот по кој се движи. Прекрасно изградените орнаменти на огромните столбови ѝ се чинат како непремостливи планини и долини кои го попречуваат нејзиниот поглед на целокупната градба.

Ние, христијаните, често ја гледаме само непосредната околина, и кадри сме да сфатиме само еден мал блесок од Божјите чудесни намери. Пречката што го затвора видикот и спречува да ги извршиме нашите намери, заправо претставува дел од прекрасниот Божји план и Неговата милост.

Нашиот небесен Татко точно знае што прави. Иако Неговите патишта за нас знаат да бидат недостижни, Тој нè уверува дека сè ќе оди на добро, ако целосно се надеваме во него.

Бог можеби ќе ги скрие своите намери од нас, но Неговите патишта секогаш имаат одредена цел.

Сабоџа, 18 ноември 2017

7. ГЛЕДАТЕ ЛИ ЦИНОВИ?

„А Мојојџи слуга Халев, зашџио во неџо беше инаков дух и зашџио ми беше џослушен, Јас ќе џо воведам неџо во земјата во која влезе, и неџовиџи џоџиоџи ќе ја наследат!“ - 4. Мојсеева 14,24

Дванаесеттемина согледувачи што Мојсеј ги испратил да го истражат Ханан во период од 40 дена, се вратиле. Сите, освен Исус Навин и Халев, изнеле многу тешки извештаи: „Ни се чинеше дека сме како скакулци спрема нив.“

Тие луѓе, слаби во верата, биле сосредоточени само на тешкотиите и на можниот пораз. Да, навистина, циновите биле огромни, но зар нивиот Бог не е далеку поголем и помоќен? Како можеле толку брзо да ги заборават настаните кога Бог чудесно ги водел низ пустината? Десеттемина согледувачи, кои биле полни со сомнежи, умреле во пустината. А знаеме дека Исус Навин го одвел народот во Ветената земја. А што било со Халев? Бог го благословил, го одвел и него во земјата, зашто во него имало поинаков дух, а го следел Бога искрено и покорно.

Помислете за момент на два балона. Едниот е исполнет со јаглен-диоксид и не може да се подигне, а другиот е исполнет

со хелиум и веднаш ќе се подигне во височините. Исто е и со нашето срце. Ако е исполнето со сомнежи и страв, нема да можеме да се издигнеме и со вера да го преземеме она што Бог го очекува од нас.

Потребни ни се повеќе личности како што бил Халев, кои се подготвени да го следат Господа Бога бидејќи се исполнети со Светиот Дух. Дали сте вие како Халев, полни со вера, или спаѓате во оние кои се сомневаат и секогаш се сосредоточени на џиновите и на неволјите?

Верата, правата вера гледа на исполнувањето на ветувањата, гледа само на Бога и постојано во Него се надева.

Сабоџа, 25 ноември 2017

8. САПУН И СПАСЕНИЕ

*„А што ме зовеш: Господе! Господе! а не извршујеш
што вам говорим?“ Лука 6,46*

Свесни сме дека во современиот свет постојат многу парадокси. Додека ни се чини дека владее духовно будење, во исто време во пораст се злосторства. Тие две работи се во расчекор.

Оној што се сомнева рекол со потсмев: „Евангелието ја изгубило својата сила. Додека илјадници луѓе се обраќаат кон Христа, ништо не се случува што би потврдило дека тие луѓе станале подобри.“ Меѓутоа, грешката не е во Евангелието. Причина за тоа е што мнозина го прифаќаат Евангелието, но не го спроведуваат во животот со своите дела и со променет живот. Не е доволно да се познава вистината на Евангелието и да се каже: „Господе, Господе!“ Нашиот живот мора да се промени.

Еден проповедник се шетал по улица кога се сретнал со сопственикот на некоја фабрика за сапуни. Додека така разговарале, произведувачот на сапуни рекол: „Евангелието што го проповедате не е нешто посебно добро, бидејќи сè уште има толку многу лоши луѓе“. Проповедникот во блискиот парк забележал како едно детенце си игра со кал. Детото било од главата до петиците измачкано и нечисто. Тогаш проповедникот му рекол на пријателот: „Вашиот сапун не е нешто посебно добар, бидејќи на светот сè уште постои толку многу нечистотија.“ Човекот тогаш возвратил: „Да, сапуноот помага само тогаш кога човек ќе го употреби.“ „Така е!“ рекол проповедникот, „и евангелието помага само тогаш кога ќе се употреби“.

Дали нашата вера е вистинска - не само обично признавање на верата, туку целосна доверба во Исуса Христа? Дали сте воспоставиле заедница со Христа, кој ќе го промени вашиот живот? Нашето христијанство не вреди многу ако не го промени нашиот карактер.

Саботиа, 2 декември 2017

9. ДУХОВНИ СТЕБЛА

„Тој е како дрво засадено покрај водни потоци, што донесува плод во свое време; неговите лисја никогаш не венат; сè што прави, во сè успева“ - Псалм 1,3

Побожните мажи и жени во Библијата се прикажуваат како здрави стебла, посадени крај водени брзаци, полни со плодови и изобилство зелени лисја. За да бидеме навистина плодни, како здрави стебла, мораме да го направиме следното:

Да сѝоиме исѝравни ѝред Боѝа и ѝред луѝейѝо. Животот на оној човек во кој се открива Христовиот карактер убаво изгледа, бидејќи не е избобличен и изопачен со гревот или со вкоренето лицемерство.

Да бидеме силни. Оние кои се темелно вкоренети во Божјата реч ќе бидат непоколебливи, никој нема да може да ги разниша во време на неволји и прогонства.

Постојано да растеме. Како што здравите стебла кои секоја година додаваат по еден прстен во својот раст, така и ние треба постојано да растеме во Божјата милост.

Да служиме на благослов на другите. Некои стебла даваат храна, други ладовина, а некои, пак, се користат во дрвната индустрија. Така би требало и христијаните да им даваат духовна храна и утеха на ближните, и да го користат своето време и способности за да ги изградуваат другите луѓе во Господа.

Да бидеме подготвени да се пресадиме кога Бог смета дека тоа е потребно. Христијаните не се овде за да постојано престојуваат на оваа земја; тие чекаат да бидат пресадени во небесната градина каде што нивниот плод нема никогаш да се исуши ниту лисјата да им овенат.

Колку добро стебло е секој од нас? Има ли на него плодови, убавина и дали расте? Или сме суво стебло, без листови и плодови? Бог нека ни помогне навистина да бидеме како зелено стебло засадено крај поток, чии листови никогаш не венат.

10. ГЛИНЕН САД

*„Радувајте се во надежта; во маката бидете тврдели-
ви, а во моливата ѝосијани.“ Римјаниите 12,12*

Од еден пријател добивме мошне драгоцен глинен сад. На едно ливче пишуваше: „Секој сад е уникатен, единствен од тој вид, рачно изработен, и со тоа се пренесе духот на уметникот што го обработуваше, па преку завршеното дело се одразува посебноста и директноста на фантазијата на уметникот.“

Откако еднаш ќе биде обработена од раката на уметникот, глината се става во печка за садот да се испече. Откако ќе се испече, се става во пилевина и тука останува сè додека не заврши постапката. Крајниот резултат е единствен производ, „единствен од тој вид“, како што пишувало на парчето хартија.

Така е и со нас. На себе носиме отпечаток на раката на Грнчарот. Тој проговора преку своето дело „со неговата посебност и директност“. Секој од нас е обликуван на единствен начин за единствена задача: „Имено, Негово дело сме, создадени во Христа Исуса, за добри дела, кои Бог ги подготви однапред, за да живееме во нив“ (Ефесјаните 2,10).

Иако сме создадени за добри дела, уште не сме довршени. Мораме да го искусиме огнот на тешкотиите во печката во која мораме да се „испечеме“. Страдања, умор на духот, болно тело, постапки кои Бог ги користи за да го доврши совршеното дело што го почнал кога нè создал.

Не плашете се од вжарената печка во која што се наоѓате. Бидете трпеливи во неволјата и чекајте на конечниот производ. „А трпението нека има совршено дело, за да бидете совршени и потполни: без никаков недостаток!“ (Јаков 1,4)

„Уверен сум во тоа, дека Оној, Кој го почна доброто дело во вас, ќе го доврши до Денот на Христа Исуса“ (Филипјаните 1,6).

Сабота, 16 декември 2017

11. ПРЕМИН

*„Како што Ти Ме испрати Мене во светот, така и
Јас ги испратив во светот“ Јован 17,18*

„Ова не е мој дом, јас само минувам низ него“. Бидејќи Бог ни ветил Нова земја и ново небо, правилно е што христијаните велат дека само минуваат низ овој сегашен свет на патот кон своето вечно живеалиште.

Единственото зло кое може да нè снајде е чувството дека ни е најубаво на оваа земја. Слично на рибата која лежи на песочен брег и со последниот здив фаќа воздух за да преживее. Имено, рибата не е создадена да живее на суво, и нема да биде среќна сè додека некој не ја спушти во нејзиното вистинско окружување, во вода. Исто така, со оглед на тоа дека не сме создадени за овој несовршен свет, нема да бидеме среќни сè додека не се најдеме во нашето вистинско окружение, на Небото.

Иако оваа земја не е нашето конечно живеалиште, мораме со нашиот живот да направиме нешто повеќе, а не само да го минеме туку така. Светиот Дух се спуштил на верниците на денот Педесетница за да дејствува моќно во верниците и на тој начин преку нив да влијае на светот во којшто живееме. Исус се молел: „Како што Ти Ме испрати Мене во светот, така и Јас ги испратив во светот“. Мораме да им служиме на ближните, како што служел Исус. Совршената подготовка за зами-

нување во вистинската наша татковина подразбира да го познаваме Бог Отецот и да му служиме овде на земјата.

Да го подигнеме својот поглед кон Небото, зашто колку повеќе гледаме кон Небото, толку помалку ќе ги сакаме нештата на овој свет.

Саботиа, 23 декември 2017

12. ГО ПОЗНАВАМ

„Заради ѿоа и го ѿрѿам сè ова, но не се срамам, зашто знам во Кој сум ѿверувал и уверен сум дека Тој може да го зајѿзи она што Му го доверив, до оној Ден“ - 2. Тимоѿеј 1,12

Познатиот научник на Универзитетот Принстон, Џејмс Александар, на својата смртна постела ја замолил жена си да му го прочита стихот од 2. Тимотеј 1,12. Таа го прочитала, но направила грешка. Имено, таа кажала: „Зашто знам во кого верував.“ Меѓутоа, нејзиниот маж со истоштен глас ја исправил, бидејќи го додала зборот „во“, кој не постои во изворниот текст. Сакал да објасни дека не само што имал точно сознание за личноста и делото на Исуса Христа, туку Него лично го познавал на мошне близок начин. Неговата посредничка смрт ја гледал како врата низ која ќе влезе и кога еднаш смртта ќе помине, кога ќе го снема гревот и ќе се најде во присутноста на Оној кој дошол да го спаси човекот, ќе биде со Оној кого тој добро го познавал.

И меѓу христијаните некои умираат со победничка насмевка на лицето, додека некои умираат очајно преплашени. Верниците, кои покажуваат најголема доверба кога се на смртна постела, се луѓе кои воспоставиле најтесна врска со Исуса.

Како апостол Павле, можат да кажат: „Знам во кого сум поверувал!“

Тесната заедница со Спасителот ја постигнуваме и ја развиваме со подобро познавање на Исуса преку проучување на Библијата, изразување на љубов кон Него во молитва и покорност на неговата Реч. И додека сакаме со цело срце да го следиме водството на Светиот Дух, Тој ќе му сведочи на нашиот дух, па ќе можеме и ние да кажеме: „Зашто знам во Кого сум поверувал!“

Сабота, 30 декември 2017

13. ВРАТА НА ПОНИЗНОСТА

„Зайшоа и Бог Го превозвиши и Му ѝогари име, шито е над секое име, и во Исусовоито име да се ѝоклони секое колено на оние: кои се на небоито, и на земјайта, и ѝог земјайта“ - Филијјаниите 2,9-10

Во текот на еден век, влезот во витлеемската црква на „Исусовото раѓање“ бил два пати сменет. Целта на последното менување била да се спречат крадците да влегуваат во неа на коњи. Тој влез сега се нарекува „врата на понизноста“, бидејќи посетителите мора да се наведнат за да влезат.

Како што старееме, така ни станува сè потешко да ги свиткаме колената и секое такво движење станува болно и отежнато. Некои се подложуваат на посебен хируршки зафат на колената за да можат да ги движат и да ги виткаат. За да ги избегнат годините кога нивните страдања поради оштетување на зглобовите на колената ќе се зголемат, тие се подготвени да направат сложена операција и притоа да претрпат неколку болни седмици.

Како и колената на телото, така и духовните колена можат да се закочат со текот на времето. Годишите на тврдоглава горделивост и себичност прават да станеме помалку еластични и да не можеме да ги свиткаме, а со текот на времето секој напор да се понизиме ни станува уште потежок и поболан. Заведени со лажните чувства на лично значење кога другите ни ласкаат, не сфаќаме дека вистинското значење доаѓа дури кога ќе се посветиме на службата на Бога и ближните (Ефесјаните 5,21; 1. Петрово 5,5).

Додека се подготвуваме за Господовата Вечера, добро е да се присетиме на Вратата на понизноста, зашто таа нè потсетува дека на сите ни се потребни нови колена, и тоа такви што ќе можат да се свиткаат во понизност. Имено, понизноста е единствениот начин да влеземе во Божјата присутност. Постои ли подобар начин да го почитуваме и да го славиме Оној кој толку се понизил за да биде со нас?

ГРАДИВО 4/2017
Уводни стихови

Излегува тримесечно

Издава:

Управниот одбор на
Христијанската
адвентистичка црква
во Р. Македонија

**Превод и
техничка обработка:**

Мелита Томовска

Одговара:

Томе Трајков

ЗА ИНТЕРНА УПОТРЕБА